

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a laptulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj milder lír. 30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyom-
dájában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Buborékok.

Zombor, augusztus 31.

(K-s.) Szabadkán szeptember hó 10-én népgyűlést fognak tartani. A terv Mamusich szabadkai plébánostól indult ki s jelenleg az egész dolognak élén Eszterházy Móric és Zichy Nándor grófok állanak.

Annak idején, mikor még csak tervezgették ezt a gyűlést s a mikor ez a nemesnek hangoztatott, de olyanná nem kis alakoskodással felfújta ezme halvány ideaként élt egypár rajongó s talán nem más, csak talmi dicsőség után sóvárgó lélekben, — mi is megemlékeztünk róla, a nélkül azonban, hogy egy percig is hittünk volna a terv megvalósulásában. Hinni akartuk, hogy egyes emberek többet szoktak beszélni, mint amennyit tenni óhajtanak és hittük, hogy ezek az emberek adni fognak valamit a lelkiismeretük szavára is és amit elég meggondolatlanul szóval terveztek, azt nem akarják még meggondolatlanabbul tényleg meg is valósítani. De hát mi ebbeli hitünkben csalódtunk! Csalódtunk, mint minden csalódás, kétségtenlenül fájdalmas is bizonyos tekintetben, hanem azért mi el tudjuk viselni a csalódást is, meg a fájdalmat is, csak legyenek majd idővel erre ők is képesek!

Szabadka város törvényhatósági bizottsága nem pártolta a kormány egyházpolitikáját; a míg a többi törvényhatóságok mondhatni kivétel nélkül siettek a kormányt felirathatban üdvözölni legszabadelvébb reformtörvényeikéért, addig a szabadkaiak határozottan kijelentették, hogy nekik nem kell sem a polgári házasság, sem pedig más tervbe vett egyházpolitikai reform. Most pedig ugyancsak Szabadkán népgyűlést tartanak szintén azon célból, hogy egy kis tüntetést rendezzenek az egyházpolitika ellen.

Ugy madártávtól szemlélve ezt az egész dolgot, önkéntelenül is az a kérdés merül fel előttünk, vajjon Pozsony után mért éppen Szabadkán rendezik ezt a politikai színjátékot? Hisz ez a gyűlés országos jellegű, a mennyiben olyan dolgokról akarnak tanácskozni, a melyek hivatva vannak már a közel jövőben egész nemzeti, illetve állami életünkben gyökeres változtatásokat előidézni! Szabadka pedig tudunkkal szerepvívó, hangadó sohasem volt! Ja, de hát, felelik az intéző körök, ott jó a talaj. Nagyon jól viselték magukat a kis agitátorok, kitünően fel tudták

használni a szabadkai ájtatos nép vallásosságát és remekül tudtak áltatni. Jó talajt készítettek, de úgy látszik megfélekedtek arról, hogy a jó talajba jó magot is kell elvetni, nehogy a tiszta buza helyett konkoly teremjen.

Pedig az ő termésük nagyon rossz termés lesz. Nézzük — ismét csak madártávtól — hogy tulajdonképpen mi is ennek a népgyűlésnek a célja?

Isméltödni látjuk majd mindazt, ami már Pozsonyban lejátszódott. Összejönnek és tanácskoznak az „egyházpolitikai kérdésekre s a katolikus párt-szervezkedésre vonatkozó javaslatok megteremtése” céljából. Üdvözlük táviratilag a főpapat, a pápát, ezek viszont őket s aztán re bene gesta szétmennek. E közben pedig szentül megvannak arról győződve, hogy a haza javára működnek s hogy az ő gyűlésezésük nélkül Magyarország bizonyára a legnagyobb veszély örvényébe sodortatnék.

Ők veszedelmet látnak az egyházpolitikában. Halálos veszedelmet jósolnak az egyházpolitikai reformok életbeléptetése esetére és vak önhittséggel nem képesek belátni, hogy rossz fejsszével nem lehet egy századéves tölgycet kivágni, küzdeni akarnak azon politika ellen, amelyet széles e hazában mindenki a legnagyobb lelkesedéssel fogadott s a vallásosság álarcá alatt agitálnak hazánknak békés és legszabadelvébb fejlődése ellen. Hát hiszen kétségtenlenül igen szép dolog meggyőződésből küzdeni valami ellen, csak hogy más is szükséges ahhoz, hogy ez a küzdelem nemes is legyen t. i. az eszközök megválogatása. Ezt pedig jelen esetben éppen nem tapasztalhatjuk.

A jogos és méltányos küzdelemnek ott van a helye a parlamentben. Igen ám, de ők erre azt felelik, hogy a népek joga van tiltakozó szavát felemelni s így háritani el az esetleges veszedelmet. Hát ez mindenesetre igen szép dolog, hanem mi meg azt kérjük, vajjon helyes dolog-e az, ha egyesek úgy a parlament, mint pedig a nép közhangulata, tehát akár innen, akár onnan származtatjuk, a nemzet akarata ellenére igyekezzenek cselekedni. Helyes-e főleg akkor, a midőn minden tervüket a nép vallásos buzgalmára alapítják. Bizony ezt nagyon meg kellene gondolni; a vallás nagyon jó fegyver a kezükben, csak hogy így használva azt, nagyon könnyen megtörténhetik, hogy azokat teríti le, a kik először használták mások ellen.

De különben teljes nyugodtsággal nézhetünk a szabadkai népgyűlés elé. Hisz a fölött talán nem kételkedhetik senki, hogy a nemzet akarata tul fogja magát tenni ilyen kicsinyes, de káros agitációkon! Károsnak azért mondjuk, mert az kétségten, hogy a népre rossz hatása van; megzavarja mindennapi foglalkozásában s hívó lelkébe elérhetlen, képtelen ideákat csepegtet.

Hanem ez a mahináció nagyon meg fogja magát bosszulni!

Önkéntelenül is eszünkbe jut Vörösmarty egyik versének a raifrenje: „eloszlik mint a buborék . . . stb.” És magunk előtt látunk egy porban játszó kis 4 éves gyermeket. A kezében egy csészét, tele szappanos vízzel és egy nád- vagy szalmaszálat tart. Felszív egy kicsit a habból s a levegőbe egy buborékot fúj; aztán örvend, ujjong; esetleg a nap is süt s a buborék erre szívárványszíneket játszik, a mi természetesen csak fokozza a játszadozó örömét. Hanem a buborék pár pillanat múlva eloszlik; a gyermek ujat fú s újra örül, de a buborék megint eloszlik. A gyermek végre türelmét veszti, mérges lesz és egy nagyot sziv, de erre meg a nyelvét éri a szappanos víz kellemetlen íze . . . földhöz vágja az egész készüléket . . . de csakhamar újra vig lesz és más játékba fog.

No hát ilyen buborékokkal áltatják ők is a népet, és a nép, a gyermek, az örül, ujjong; de a buborékok eloszlanak, hanem utánnuk a pusztaság helyett megmarad a felvilágosított gyermek rosszaló haragja.

Az egyházpolitikai javaslatok tárgyában a N. W. T. beavatott forrásból arról értesül, hogy mérvadó helyen teljesen megbarátkoztak a kötelező polgári házasság eszméjével. Az egyetlen akadályt a házasság felbonthatósága képezi. A házasság felbontatása, melyet csak hosszadalmas tanácskozások után fogadott el a kormány, csakis négy esetre lett szorítva, úgy, hogy a javaslat a mostani valósi szabadságot tetemesen korlátozza. Igaz ugyan, hogy sokan követelték — még a kormány kebelében is — hogy legalább a katolikusok számára állapítsák meg a házasság felbonthatatlanságát, de e követelés elfogadásával a házassági jognak és házassági törvénykezésnek egységét megzavarták volna. A hogyan a dolog most áll, valószínű, hogy a legmagasabb beleegyezés fölött a döntés majd csak a közösi hadgyakorlatok után fog megtörténni. Valószínű tehát, hogy Szilágyi igazságügyminiszter majd csak a hadgyakorlatok után fog legmagasabb helyen szóbeli felvilágosításokat adni.

A „BÁCSKA” tárcája.

„Örökre.”

Paródia.

A mamáknak a jelszavát
Minden család hangoztatja:
„A jó család mindent megad,
Hogy a lányát férjhez adja!”
De nekünk is van jelszavunk,
Lázza jön a leány tőle,
Nincsen abban hozományról,
Nincs szó abban rangosztályról,
Egy szó ez csak, hogy: „örökre”!

Ezzel himzé a honleány,
E szóval az asztalfutót,
Ezzel ment el az a leány,
Kivel anyja oly nagyra vőtt;
De ha maradt még egy leánya,
S kívánta jó partit tőle:
Az egyiket nem siratta
És emest is férjhez adta,
S ment a leány, ment „örökre”.

Csodálatos leánysereg,
Mely nem tudni hogyan várhat
Arra, hogy eldefilvöz
Előtők vagy három század!
Most hódítanak . . . pusztító tűz,
A fél század le van győzve,
Majd elnyeli a porfelleget,
Elbuktak tán? . . . nem, ott mennek,
S hódítani fognak „örökre”.

Lánynézéskor a családnak
Összetödul minden tagja;
Mind ott voltak egymás mellett,
A leányka és az anyja.
A leány nyert és az anyja

Ráborult a boldog főre:
„Csak egy szót még, édes lánycám!”
S a leány csak ezt mondta rá:
„Elvisznek már, el „örökre”!”

Ó drága kincs, melyet még a
Férfi közöny el nem fedett,
Szó, a melyet kicsikarni
Csak nehezen s bajjal lehet,
Ott van a zúgó keblekbe,
Ráfestve az arcedőkre,
Fogak között, mik inognak,
Mert azok is megmozdulnak,
Ha mondhatják azt: „örökre”!

Mihelics Márton.

HÁZASSÁG GÖZERŐVEL.

Irta: Del Toró.

Nyulasi Fridolin házas ember volt már egyszer. (Már t. i. feleséges, mert háza még nem volt). Megunta azonban az özvegyiséget és kétszer nyilott a szíve, mint az akácfa virága. Elősegítette nála ezt a kétszeri nyilást a szomszédasszony lánya, ki egyre csak azt kiabálta: jaj anyám, jaj nekem, téged szeret nem engem. Mert Fridolin szerette a szomszédasszony lányát is, meg az anyját is egyaránt. De azért még sem a szomszédasszony kiabáló lánya, hanem maga a szomszédasszony lett Fridolin második felesége. Ő már csontosabb oldalborda volt, hát jobban „pászolt” hozzá.

Ez a szomszédasszony pedig nem volt más, mint özv. Róka Janiné, a kit „vulgó” csak Ágnes asszonynak hittak a városban, mert ő volt a város „Bórharangja” meg „Ujdondásza”.

Nem volt az a gyorslábú „riporter” a városban, a ki hamarabb tudott volna valami kacsa-hírt felfedezni, mint Ágnes asszony.

Fridolin megnézte a lányát és elvette az anyját. Más okosabb „lábás jószág” megfordítva cselekedett volna.

Ágnes asszony tüzes fekete szemei sötétek voltak, mint a legsötétebb Afrika és mélyek, mint a Nagy-Ocean. Maga pedig kacér volt a szemtelenségig.

Ebbe a kacérságba, meg a sötét szemekbe „veszedkedett” bele Fridolin.

Ágnes asszony lánya szakasztott olyan volt, mint a mamája. A különbség köztük csak az volt, hogy a szemei még sötétebbek voltak, mint a legsötétebb Afrika és mélyebbek, mint a Nagy-Ocean. Azonfelül két vastag haragos-vörös hajfonat hullott alá gömbölyű fejcskéjéről, mely úgy nézett ki, mint ha a nap lángsugarai lettek volna tüzes korbáccsá összefonva. Volt még benne valami a róka természetből is.

Futottak is utána a város összes diurnistái, mint a kengyelfutók. Ezekkel szeretett legjobban inceskedni. Mert a megboldogult papája, ki különben szintén kiérdemült diurnista volt a „borfogyasztásnál”, végrendeletileg kikötötte, hogy az ő egyetlen leánya „urhoz” adassék férjhez. A diurnisták pedig mindenütt urak, mert nekik van a legkevesebb pénzük és a legtöbb adósságuk.

Fridolin mikor megnézte a szomszédasszony lányát és elvette az anyját, magához vette „hozományké” a leányt is, gondolván, hogy „biciklin” (anya és leánya) hamarabb jut el a másvilágra, de azonfelül, maga is „tentanyaló mesterember” lévén, keményen számított arra is, hogy a sok „uri diurnista” közül egy csak majd kiabándul a legény életből és az ő révén „beleszörnyűködik” a szép mostoha lányába.

Mert szép volt ez az „eladó hozomány”, mint maga a Vénus. És az irigység sem tudta volna ezt letagadni. Pedig a többi szomszéd lányok nagyon is irigyei voltak és szerettek volna hamarabb főkötő alá jutni, mint a Róka-Nyulasi lány.

Miért? . . . Talán azért, hogy asszonyok lehessenek? . . . Nem. Hogy lányok ne maradjanak.

Ez a fődolog a lányok „Konverzácions-Leksikonjában.” Az „asszony” név csak amolyan kód-fátyol kép, mely takaróul szolgál bolmi „titokteljes” örömkönl.

Ezért irigyelték a Róka-lánytól a sok udvarló-(va)t. (Kicsit sántít az akkuzatívus, de azért feun!)

Jóváhagyás. A belügyminiszter a bresztováci r. kath. temetkezési egylet és az ó-kanizsai önkéntes tűzoltó-egylet alapszabályait a napokban jóváhagyta.

Egy hadnagy tragoediája. A fényes uniformis alakuló szerepet játszott Ujvidéken valami B. M. hadnagy. Minden társaságban megfordult, mulatság nélkül nem mulhatott el és a hol megjelent mindenütt adta az elegánsat — pazarul költséget, — ha ugyan ezt elegáns dolognak lehet nevezni. A cifra és fényes életnek azonban most már vége van. B. hadnagyt a napokban letartóztatták és elvitték a szegedi katonabörtönbe. Büne az volt, hogy az ezred pénzből nagyobb összeget a saját nagyzási céljaira használt fel.

Eljegyzés. Hiel József kereszturni segédjegyző, folyó hó 13-án eljegyezte Poturicsics Hajnalka kisasszonyt Keresztúrról.

„Jövendő államfogyók.” Ez alatt a cím alatt a következőképp fogadják a „Szegedi Napló” — az államfogyók hű barátja — a legújabb két foglyot: „Érdekes párbajest foglalkoztatta szombaton a zombori kir. törvényszék. Dr. Fratricsevits Ast Vince ügyvéd és Popovits Sebő vármegyei főlevéltárnok ültek a vádlottak padján, akik a múlt évben pisztolypárbajt vívtak, amelyben egyik fél sem sérült meg. A lovagias affaire-re egy pár csöpp bor szolgáltatott okot, mely egy estélyen a bagyamányos koccingatás közben dr. Ast poharából Popovitsnak nyakába ömlött, miben ez utóbbi oly célzatos sértést talált, hogy másnap segédeit küldte dr. Asthoz. Így került az ügy fegyveres eldöntés alá. A vég-tárgyalás után, melyen a vádhatóságot dr. Szász János kir. alügyész képviselte, a védelmet pedig formális plaidoyer-k alakjában maguk a vádlottak adták elő, — a törvényszéki tanács elnöke kihirdette az ítéletet, amely szerint a törvényszék dr. Fratricsevits-Ast Vincét 8 napi, Popovits Sebót pedig 10 napi államfogházra ítélte. Ebben egy a kir. ügyész, mint a vádlottak megnyugodtak.”

Helyreigazítás. Mult szomban megirtuk, hogy Szigetszentmiklósi Bakonyi Károly szegedi ezredes dandárparancsnok m. hó 28-án városunkba érkezett. A hír téves volt, amennyiben lapunk zártkörű értesítünk arról, hogy a parancsnok nem érkezik meg. Lapunk azonban már le volt zárva s így rektifikálását, illetve a hír kihagyását nem eszközölhetük. A parancsnok tényleg nem augusztus 28-án, hanem két nappal később, augusztus 30-án érkezett meg.

A szerelem miatt. Derék, becsületes és bátor csendőr volt Steffel Gyula csendőrorvosvezető. Először Szenttamáson volt állomáson, legutóbb pedig Bezdánban. De még Szenttamáson történt meg vele az a nem épen ritka dolog, hogy amugy isten igazában beleszeretett egy ottani fakeskerkedő szép leányába. Hogy kék volt a leány két szeme, azt még eddig nem sikerült meg tudnunk, elég az hozzá, hogy Steffel ezekben a szemekben látta a mennyei boldogságot megcsillanni. Hanem nagy baj is volt a dolog körül! A kisasszony papája nem akart semmit sem tudni a szerelmes csendőrorvosvezetőről, noha maga a leány épen nem idegenkedett tőle. Az apa szava hathatós volt, a két szerelmes nem került össze, sőt Steffelt történetesen épen abban az időben áthelyezték Bezdánba. Hát ez nagyon fájt neki, de azért még egy időre vigaszt lelt a levelezésben s csak akkor keseredett el igazán, a mikor imádjottjának levelei teljesen elmaradtak. Ezt a fájdalmat még egy kemény-szívű csendőr sem bírta elviselni. Steffel neki látott az ivásnak, egyik rendellenességet a másik után követte el s befejezéstül szolgálati fegyverével a napokban agyonlőtte magát.

A kolera ellen. Doroszlóról kaptuk a következő figyelemre méltó sorokat: „A kolera-járványnak megyénk területén való fellépte alkalmából időszerűnek véljük a t. megyei főorvos ur figyelmét arra a körülményre felhívni, miszerint a doroszlói szentkuthoz, mint kegyhelyhez tudvalevőleg szeptember 8-án, kisasszony napján szokott a hívők serege leginkább zarándokolni, s különösen ezen idő alkalmával több ezer ajátoskodó csoportosul össze a Tiszamentéről, Ó-Becse, Mohol, Zenta vidékéről, hol tudvalevőleg a félelmes ázsiai vendég már felütötte tanyáját: kérdjük, nem volna-e célravezető e becsújárásnak beállítás?”

Az életunt kisbéres. Major János topolyai 13 éves fia, mint kisbéres volt alkalmazva Pöri Ferenc

gazdaságában. A fia a dolgot azonban megszokni nem bírva, gazdájától többször megszökött. Szülei szegény emberek lévén, Jánost otthon nem tarthatták, hanem mindenkor visszatérésre kényszerítették. Jancsi, hogy magát a földi nyomortól egyszerre megszabadítsa, e napokban az istállóban felakasztotta magát. Mire szerencsétlenségét észrevették, Jancsi teste már ki volt hűlve.

Lovat akart vásárolni. Patocs József csantavéri lakos lovat akart a mult szombaton vásárolni. Ki is szemelt magának egy szép állatot s hogy töviről-begyire megismerje minden jó és rossz tulajdonságát, kerülgette a lovat jobbra balra. Hanem bezeg megjárta! A ló ugyanis vizsgálat közben leendő új gazdáját meg rugta és pedig oly szerencsétlenül, hogy Patocs rögtön összeesett s két napra reá meg is halt.

Hogyan együnk gyümölcsöt? Persze hogy a gyümölcs jó melegágya a bacillusoknak s így többek között a komának is. Természetes hát, hogy ebben a kolerás világban óva figyelmeztetnek mindenkit arra, hogy gyümölcsöt ja ne egyék. Pedig a kolera dacára is lehet enni gyümölcsöt, csak tudni kell a módját. Koch drnak van erre egy külön módszere, a melyet mi igen helyesnek tartunk. A nemes tudós ugyanis igen szereti a körtét, de mielőtt megenné, igen érdekes módon tisztítja meg azt a különféle bacillusoktól, Koch ugyanis már a kést, a mellyel körtétjét meghámozza, egy légtömítetlen vízben áztatja. A meghámozott körtét légmentesen elzár tveg burkolatba piheneti legalább öt napig, akkor azután karbolos vattába burkolja és a be-pólyázott gyümölcs ugyancsak légmentesen tveg burkolatban marad egy héten át. Hét nap múlva a körte megszabadul kellemetlen burkolatától s egy napon keresztül tisztán sósavas injekciók pusztítják ki belőle a benn rekedt bacillusokat. Azután ismét vattába kerül, majd egy napig karbolos vízben uszik, a mikor pedig így kellőleg preparálva van, Koch veszi a körtét és az élvezet bizonyos magasabb nemével — kidobja az ablakon.

Tolvajkulcsokat, számszerint valami husz darabot talált egy hajós Titelen a tiszparti háza előtt a fensik oldalában. Valami kitanult tolvaj rejthette kevéssel előbb a frissen s csak kevéssé felhagyott földbe az egészen új, s a legnagyobb kapukulcsoktól kezdve a Wertheim szekrényhez való legkisebb kulcsokat, melyekkel hihetőleg a szomszédságban lakó miniszteri biztos Wertheim szekrényét, a melyben épen napokban a most kétszáz forint értékű fizetéséhez igen jelentékeny összeg volt, — vagy esetleg a szomszédos takarékpénztári szekrényt akarhatta felnyitni. A gonosz szándék megbúsult, de a rendőrségnek mindaddig nem sikerült semmi nyomra sem találni. Hír szerint két urias-féle, egy alacsony és egy magasabb ismeretlen vitette magát az nap délután a titeli halászkötél alá a tiszai tulsó partjára; nem lehetetlen, hogy az illetők észrevették, midőn kulcsaik megtaláltattak, és így fegyvereik nélkül a zsákmányra meg nem indulhatván, jónak látták mihamarabb nem is hajón, hanem csónakon tovább utazni, — ha ugyan ők voltak a gyanusítottak.

Városi ügyek.

Kegyuri bizottsági ülés. Zombor szab. kir. város kegyuri bizottsága 1893. évi szeptember hó 3-án délelőtt 10 órakor a városháza nagytermében rendes közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. Molnár István bizottsági tag bejelentése az 1892. évi számadások meg nem vizsgálhatása tárgyában. 2. Zombori kir. telekkönyvi osztályának f. évi 9934. számú végzése, néhai Beretits Kuntis Anna elhalálozási ideje és örökösének, ugy Radovejits Kuzman lakhelyének bejelentése tárgyában. 3. Főtisztelendő egyházmegyei főhatóságnak sürgetése az 1892. évi számadások felterjesztése iránt. 4. A kiküldött bizottságnak javaslata Ripetz János helybeli kántornak lakbér és segédartias illetményének felmérése, valamint a stolaris taxatorius átdolgozása tárgyában. 5. A helybeli Concordia temetkezési vállalatnak 24 frtos számlája, dr. Csibás Benő ravalatára szállított korszor tárgyában. 6. A kiküldött választmányának f. évi 22. számú megbízásra tett jelentése és a teljesített munkálatok után felmerült 3 rendbeli 157 frt 35 kros számlának kiutalványozása tárgyában. 7. Főtisztelendő Fejér Gyula apátplébános és Purman Alajos gondnok jelentése

a H. B. kápolna és a hozzátartozó örlak kijavítása után felmerült 28 frt 15 kros kiutalványozása tárgyában. 8. Purman Alajos egyházi gondnok sürgetői kérvénye nyugdíj-tervezetének elkészítése tárgyában. Zomborban, 1893. évi augusztus hó 31-én. Valter Nándor s. k., főkapitány, mint kegyuri bizottsági elnök.

Pályázat. Zombor szab. kir. város tanácsa részéről az úresedésben levő s évi 600 frt fizetéssel javadalmazott törvényhatósági állatorvosi állásra pályázat hirdetik. Ezen állást elnyerni óhajtok felhivatnak, miszerint életkorukat, eddigi alkalmazásukat és az 1883. évi I. t. cikkben előirt minősítést igazoló pályázati kérvényeiket folyó évi szeptember hó 25-éig Sándor Béla főispán ur óméltóságához nyújtják be.

Szőlő-birtokosok figyelmébe. Az állami italmérsi jövedékről szóló 1892. évi XI. t. c. végrehajtása iránt kibocsátott magy. kir. pénzügyminiszteri utasítás 25. és 26. §-ai értelmében felhivatnak mindazon szőlős-gazdák kik saját termésű boraikból a házi szükségletre szánt bormennyiség után a kedvezményes adótétel igénybe venni kívánják, miszerint a 26. §-a értelmében szerkesztendő — a bejelentő lakhelyét, házszámát, családtagjai számát a szőlőbirtok terjedelmét holdakban, a házi fogyasztásban felhasznált bor évi átlagos mennyiségét hektoliterekben, a folyó évi remélhető termést hektoliterekben, a házi fogyasztásra és nagyban vagy 56 liter tevő mennyiségben való eladásra szánt bor mennyiségét hektoliterekben tartalmazó bejelentést folyó évi szeptember hó 15-ig a városi tanácsnál nyújtják be, minthogy különben az adókedvezményre igényt nem tarthatnak.

Ruhanemű beszerzés. Zombor szab. kir. város gazdasági küldöttsége által ezennel közhírré tettetik, miszerint a városi szolgaszemélyzet és rendőrök részére szükséges 3200 frt 60 krral előirányzott ruhaneműek és szerelvények beszerzése iránt az árlejtés folyó évi szeptember hó 4-én délutáni 4 órakor a városháza tanácstermében fog megtartatni. A feltételek és minták a hivatalos órák alatt a városi számvevőségél megtekinthetők.

Irodai szerek szállítása. Zombor szab. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tettetik, miszerint a város részére 1894. évre szükséges irodai szerek biztosítása iránt az árlejtés folyó évi szeptember 4-én délutáni 3 órakor a városháza tanácstermében fog megtartatni az összes szükségletre nézve a kiküldési ár 1107 frt 56 krajcár. A feltételek és minták a hivatalos órák alatt a városi számvevőségél megtekinthetők.

Művészet és irodalom.

Előfizetési felhívás. Vettük a következő előfizetési felhívást: „Felhívás „A villamosság” című könyv megrendelésére. Abban a reményben bocsátom ki e felhívást a „Villamosság” című munkám megrendelésére, hogy a hazai viszonyokhoz alkalmazkodó és tárgyát népszerűen előadó munka kiadásával nemcsak hézagpótló, hanem bárkit is érdeklő dolgot nyújtok, tekintve, hogy a villamossághoz tartozó felfedezések terén csaknem naponta merülnek fel újabb és újabb jelenségek, és hogy köz- valamint gazdasági életünkben mindinkább terjed a villamosság oly fontos szerepe. A mintegy 9—10 nyomtatott ivre terjedő és 190 ábrával ellátott, diszes vászonkötésű munka a villamossághoz tartozó tudnivalók minden ágát felöleli, és úgy van megírva, hogy abból a villamosságnak mindennemű alkalmazását könnyen megértheti mindenki. A munka 12 szakaszra oszlik; tartalmuk, további ajánlgatás nélkül, itt vázolom: I. Delejtesség. II. Villamosság. III. Villamdelejtesség. IV. A villamdelejtés gépek. V. A táviró. VI. Távbeszélő. VII. Villamvilágítás. VIII. Villamos erőátvitel. IX. A villam vezetéséről. X. Villamosság az orvosi tudományban. XI. Villamos foncsorolás, a művészetben és az iparban. XII. A villamos órák leírása, használata stb. Könyvem „A villamosság” címmel folyó évi október hóban fog megjelenni, a megrendelési ára 1 frt lesz. Kérem a megrendelést szeptember végéig, telhetőleg gondos kézírással, a következő címmel hoztam küldeni. Kelt Budapesten, 1893. évi augusztus hóban, Kalmár Antal, kir. posta- és táviratfőtiszt és a posta-táviratfolyam segédtanára, I. ker., Lovasut 36. szám.”

Törvénykezés.

Sikkasztás miatt állt törvényt Vebel Vilmos, ennek felesége és két fia. Vebel Vilmos ellen ugyanis 200 frt erejéig egy végrehajtás foganatosított, de a lefoglalt disznó, kapu, kukorica, villa és még számos egyéb ingóság az árverés napjáig — végrehajtható nagy meglepetésére — eltűnt. „A kukoricát megették a disznók, a disznókat megették ők! mert hát enni csak kell!” A többi lefoglalt dolgok pedig nem voltak Vebel Vilmoséi, hanem a fiaié, kik azt széjjel hordták, mert hiszen „nem tudták”, hogy arra bírói zálogjogot szerzett valaki!?

Elnök: Miért engedte széjjel hordani a lefoglalt tárgyakat, hiszen ön a foglaláskor otthon volt s így tudhatta, hogy azokat elvinni tilos?

II. r. vádlott: Igen ám! de ha nem mondták, hogy mit foglaltak le! Én elvégre azt is gondolhattam, hogy az eperfámon ülő verebeket írta össze!

Elnök: Hát ha nem tudta, hogy mit foglaltak le, miért indított az asztal, szekrény stb. iránt igénykeresetet s miért nem a verebeket írta?

Van-e még valami mondani valójuk?
II. r. vádlott: Nekem volna!

Elnök: Hát beszéljen!

V. Isten megparancsolta Ádámnak és Évának, hogy az almafáról ne egyék. De ők ellent nem állhatván a csábának, mégis ettek; mi pedig azért ettük meg a disznóinkat, mert más enni valónk nem volt! Bocsanak hát szabadon!

E.: De tudja-e, hogy Isten is megbüntette Ádámot és Évát?

A törvényszék is igazságos volt! A felette enyhe ítéletben, mely szerint Vebel Vilmos 4 napi fogházra és egy évi hivatalvesztésre, felesége 10 napi fogházra és 10 frt pénzbüntetésre, fiai pedig 2 és 1 napi fogházra és 5—5 frt pénzbüntetésre ítéltetett, — úgy vádlottak, mint dr. Kardos Kálmán kir. ügyész is megnyugodtak s vádlottak nyomban átadattak az ügyésznek.

elkapott pillanatban Ágnes asszony a nála megszokott kacérsággal.

— Nem!

— Hát?!

— Imádom!...

— Ugyan ne tréfázzon, — kötekedett tovább a kackiás menyecske.

— Ez nem tréfa, ez szívem legkomolyabb érzelme.

— Tovább, tovább...

— Nagysád oltár a szívem közepén. és én ez előtt az oltár előtt térdre borulok és összekulcsolt kezekkel kérem, hogy nyiljék meg előttem ennek az oltárnak a szentélye!

Magarcevicus úgy tett, a mint mondotta. Térdreborult a szép asszony előtt, összekulcsolta remegő kezét és úgy esdett szerelmeért, miközben szeméi fényltek a szerelem tüztől, mint a szt. János bogár, a kis újján hordott gyémánt gyűrűcske pedig ezer színű sugarakban tört meg a lámpa rezgő fényénél.

Ágnes asszony ott állt előtte bődítő pongyolában. Érezte, hogy soká nem tud ellentálni a csábító hatalomnak. Lesütötte csalfa szeméit és hallgatott.

Hallgattak mind a ketten. Csak a lámpa sercegése és a szerelmes szívek dobanása visszhangzott az árnyékos falakról.

— És igazán szeret?! — mondta egy kis vártat mulva a szép asszony, libegő kebelével.

— Mint önmagamat!... nem... mint a mennyországot!

— Akkor hát...

— Szókjunk! — fujta tele tüdőből a gavallér.

Ebben a pillanatban feltűnt az ajtó és mostoha leányának a karján, ki a kedves papját az utcán sétáltatva várta, belépett a szobába Fridolin.

Ha azt mondanám, hogy villámokat szórt a két szerelmes láttára, nem mondanék igazat. Egy papucs-hősnek soha sem szabad villámokat szórni. Ő csak villámhárító és meg van neki engedve elájulni, ha a villám beléscap.

Fridolin azonban most az egyszer még sem ajult el, hanem kimeresztette fáradt szeméit és felemelve kar-

jait olyanféle mozdulatot tett, mint mikor szt. Péter ki akar valakit lökni a mennyországból. Ágnes asszony azonban összeráncolta csalfa szeméit és végigmérte velők Fridolint. Ennek azonnal eszébe jutott az „első paragrafus” és hallgatott. A felemelt karok pedig lehanyatlottak, mint a tulterhelt mérleg serpenyői.

Ágnes asszony felhasználva az alkalmat, egy kacér pillantást vetett a még mindig térdén álló udvarlóra, azután odalépett merészen Fridolinhoz és róka ravaszággal így szólott:

— Magarcevicus ur épen most kérte meg tőlem kedves leányunknak a kezét és a gyémánt jegygyűrűt is át akarta adni. Csak téged vártunk kedves férjem, hogy áldásodat kikérjünk. Reméljük, nem tagadod meg. Fridolin örömeiben majdnem kifordult a nadrágjából. Összeölelte a házasulandó párt, felemelte újra hosszú karjait és úgy szórtá az apai áldást, mint a garasos heringet. Azután önelégülten így szólt:

— Tudtam, hogy atyafiságba keveredek még veled pajtás!

Magarcevicus Lázó nem szelt semmit, hanem remegő kis ujjáról lehúzta az „élkerezettl jegygyűrűt” és átnyújtotta a menyasszonynak. Most látta csak, hogy a házasságok nem az égen, hanem a földön kötődnek, még pedig asszonyi intrikával és gőzerővel.

— Oh megkérte az anyját és megkapta a lányát.

— Oh sors, te mostoha nagyhatalom!... Miért csalód az embert asszonyi kelepcebé?...

Midőn az öreg Magarcevicus ezt a rémhírt, akarom mondani hymen-hírt meghallotta, a mutató ujját izzadt homlokára biggyesztette és egész flegmával így szólt a feleségéhez:

— „Mámó!” Sok ökrömbe került már ez az egy számár, de azt még sem hittem volna, hogy párosával jön a nyakamra. Ha már nem lehetett belőle semmi, választassuk hát most meg legalább képviselőnek.

A „mámó” erre még nagyobb flegmával csak ennyit mondott:

— Szretyam put! — és ott hagyta az öregét a faképnél.

Sikkasztás. Bruck Samu és neje szül. Löbl Etel ellen is sikkasztás miatt emeltetett vád, szintén azért, mert a végrehajtásilag lefoglalt tárgyak közül az árveréskor egynehány hiányzott. Bruckné azonban a törvényszék az ellene emelt vád és következményei alól felmentette, minthogy nem nyert beigazolást az, hogy a lefoglalt faneműket ő adta volna el. Bruck Samu pedig a végtárgyaláson nem jelent meg, — s minthogy már több ízben lett megidézve, de eddig a rendőrség által se volt feltalálható — országos köröztetése elrendeltetett.

NYILTTÉR.*)

A „Zombor és Vidéke” című lap augusztus hó 10-én megjelent 64-ik számában „Nyilttér” rovat alatt, Hosszu Vazul állatorvos által közölték és pedig azon állítására, miúta Gruber Vince főparancsnoki helyettes ur — az ő és Hosszu állatorvos között felmerült peres ügybeni költségeket nem sajátjából, — hanem a tüzoltó egylet pénztárából fedezné, — alólítottak mint a temerini tüzoltó-egylet e tárgybani megbízottjai ezennel mint nem igaz, hamis, alaptalan vádaskodásokat az egylet nevében leghatározottabban visszautasítunk és egyben kijelentjük, hogy Gruber Vince főparancsnoki helyettes ur az egylet részéről igenis meglelt bízva arra, hogy Hosszu Vazul rágalmozását az egylet nevében bepeperje és a netáni hírlapi közleményekre — melyek a temerini tüzoltó-egyletet érintik — saját akarata és belátása szerint válaszolhasson.

Temerin, 1893. évi augusztus hó 27-én.

Lepár Sándor,

Kohn József,

szakasparancsnok, szakasparancsnok, mint a temerini önkéntes tüzoltó-egylet e tárgybani megbízottjai.

A „Zombor és Vidéke” augusztus hó 10-én megjelent 64-ik számában „Nyilttér” alatt egy közlemény jelent meg Hosszu Vazul temerini állatorvostól, melyben nevezett azon valótlanúságot akarja az olvasó közönséggel elhíttetni, hogy mi alólítottak oda nyilatkoztunk volna, miszerint Gruber Vince főparancsnoki helyettes ur vezényletére távolítottuk volna ki ötöt — a vendéglőből, — ez nem áll, mert Gruber Vince főparancsnoki helyettes ur ezt sem nem vezényelte, sem nem mondta, hanem igen is megtettük azt minden felszólítás nélkül, még pedig azért, mert Hosszu Vazul az általunk tisztelt Gruber Vince főparancsnoki helyettes urat sértő szavakkal illette, és dacára többek felszólítására, társaságunkat elhagyni nem akarta, ergo nem volt más mód, minthogy őt a további köztünk maradásából eredhető incidensek kikerülése végett köztünk elfavolítsuk.

Temerin, 1893. évi augusztus hó 27-én.

Magyar József, Fischer József, Tényi Imre, Horváth Antal, Fábrián Antal, Vincz János.

*) Az e rovatban közöltéért nem vállal felelősséget a szerk.

Naptár.
Szeptember.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
1 Pént.	Egyed ap.	Egyed	20 Sámuel pr.
2 Szom.	Jusztusz h.	Jusztusz	21 Tádé
3 Vas.	A 15 Óra. ü.	A 14 Hildeg.	22 C 14 Agat.
4 Hétfő	Rozália	Rozália	23 Farkas vt.
5 Kedd	Juszt., Lőr.	Herkules	24 Eutik

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ.

köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

6881. szám.

kig. 1893.

Pályázati hirdetmény.

Ujverbász községben megüresedett 360 frt fizetéssel és teljes egyenruházattal javadalmazott községi rendőrvezetői állásra pályázatot hirdettek és felhívom a pályázni kívánókat, hogy szabályrendelet szerint felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám f. évi szeptember hó 15-éig benyújtsák.

Kula, 1893. évi augusztus hó 25-én.

Dr. Molnár Károly,

főszolgabíró.

2—1

2111. szám.

kig. 1893.

Pályázat.

Alólított község elüljárósága ezennel pályázatot hirdet egy lovas rendőri állásra, mely évi 200 frt fizetés és 100 frt lótaritási illetménnyel, továbbá egy gyalogos rendőri állásra, mely 200 frt évi járandósággal van egybekötve.

Az előirt egyenruházatot és fegyverzetet a község szerzi be.

Felhívatom az ezen állást elnyerni óhajtok, hogy kellően felszerelt kérvényeiket ezen község jegyzői hivatalába f. é. szeptember hó 10-éig nyújtsák be.

Kelt Szenttamáson, 1893. augusztus hó 25-én.

Ivanits Izidor,

Drakulits Miklós,

községi jegyző. 2—1 községi bíró.

Iskolai tankönyvek.

Az 1893. évi tanév kezdetével felhívom a t. szülők becses figyelmét

könyv-, zenemű- és papirkereskedésemre,

hol mindennemű **iskolai tankönyvek, író- és rajzszerkek** jutányos áron kaphatók.

Ugyszintén becses figyelmükbe ajánlom

KÖNYVKÖTÉSZETEMET,

hol tan- és egyéb könyvek erős és szép bekötését elvállalom.

Magamat becses pártfogásukba ajánlván, maradok kiváló tisztelettel

KOLLÁR JÓZSEF,

könyvkereskedő,

Zomborban, főutca, Szemző Gyula ur házában.

0—1

Tankönyvek egész vászonba köttetnek.

Hirdetmény.

Van szerencsém a t. közönség becses tudomására hozni, hogy az eddigi **Török és Haasz** cégből kiléptem és hogy a saját nevem alatt önálló üzletet nyitottam.

Elvállalom mindennemű **disz- és szobafestő, mázó és aranyozási munkálatokat,** — továbbá **ház homlokzat diszítések** (sgrafito), **vízüvegfestést** (Wasserglas) a legmérsékeltbb árak mellett.

Megrendeléseket a leggyorsabban és legpontosabban eszközölk.

Zomborban, 1893. évi augusztus hó 30-án.

Tisztelettel

Haasz Gyula,

szobafestő és mázó.

(Szelence, Bástya-utca 151. szám.)

2—1

Heindlhofer Róbert Zomborban.

Keill Alejos-féle

Padlózat-fényezés

(Glasur)

Bécsből

legkittűbb mázószersz puha padló számára. 1 nagy palack ára 1 frt 35 kr, 1 kis palack ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs

legjobb és leggyorsabb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 kőcsőg ára 68 kr.

Mindenkor kapható:

Heindlhofer Róbertnél Zomborban.

6704. szám.

kig. 1893.

Hirdetmény.

Déronya községben üresedésben levő s 250 frt évi fizetéssel javadalmazott végrehajtói állásra pályázatot nyitattik.

Felhívatom a pályázni óhajtok, hogy ezen iránti szabályszerűen felszerelt kérvényeiket **folyó évi szeptember hó 20-áig** ezen szolgabíróságnál nyújtsák be.

Hódsághon, 1893. évi augusztus hó 26-án.

Főszolgabíró ur szabadságon:

Hipp Dezső,

szolgabíró.

3—1

Ügyvédi iroda megnyitás.

Dr. Jeftics Bozsidar

ügyvédi irodáját Budapest

IV. Deák-Ferenc-utca 15. sz.

a. nyitotta meg.

3—2

1726. szám.

kig. 1893.

Árlejtési hirdetmény.

Bresztovác községében, a község felső részében levő községi elemi iskolai épületnek tanítói lakkkal való kibővítése iránti építkezés biztosítására az **árlejtés folyó évi szeptember hó 6-ik napjának délelőtti 10 órájára** Bresztovác község-házához tüzetik ki; az engedélyezett kikiáltási ár 2531 frt 11 kr, melyből 10% bányapénz teendő le árlejtézők által; a többi feltételek, úgy a szabályszerűen felülvizsgált és jóváhagyott épület-terv s költségvetés alólirt előjáráságnál megtekinthetők.

Bresztovác, 1893. augusztus 23-án.

Zányi Félix, **Frittmann Miklós,**

jegyző. 3—2 bíró.

PÁLYÁZAT.

Az almási róm. kath. magyar tannyelvű népiskolában lemondás folytán egy tanítói állás megüresedvén, arra pályázat nyitattik. Évi fizetés 500 frt negyedévi előleges részletekben. A megválasztott köteles az iskolaszék által kijelölt osztályt vezetni és az ismétlő-iskolásokat külön díj nélkül tanítani. Zenében jártasok előnyben részesülnek. A kérvények **szeptember hó 15-ig** az almási r. k. iskolaszéki elnökségre címezve főt. Tormási Gábor esperes-plébános urhoz Katymarra (Bács-Bodrogh megye) nyújthatók be.

Kelt Almáson, 1893. évi augusztus hó 25-én.

Az iskolaszék.

7771. szám.

kig. 1893.

Pályázat.

Bács-Bodrogh megye zentai járásba kebelzett Mohol községében egy 500 frt fizetéssel ujonnan szervezett könyvelői állás betöltésére pályázat nyitattik. Felhívatom azok, kik ezen állás elnyerésére pályázni szándékoznak, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodványaikat alólirt főszolgabírónál **f. évi szeptember hó 22-éig** nyújtsák be, a választás f. évi szeptember hó 23-án fog megejtenni.

Zentán, 1893. évi augusztus hó 22-én.

Matkovits Lajos,

főszolgabíró.

3—1

8984. sz.

tkvi 1893.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zombori takarékpénztár végrehajtónak néh. Lukits Márton örökösiei végrehajtást szenvedő elleni 350 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék és járásbírószék területén levő Zomborban fekvő, a zombori 1730. sz. tjkvben Lukits Márton tulajdonánál bejegyzett (5250—5252) br. s 124. 8. i. számú házra és belselekre 936 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1893. évi szeptember hó 26-ik napján délutáni 3 órakor** a zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bányapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1893. évi június hó 11-én.

A zombori kir. törvényszék mint telekk. hatóság.

Radány Péter,

kir. törv. bíró.

XVI. évf.

ELŐFIZETÉS

Egész évre ...
Fél évre ...
Negyed évre ...

A lap szellemi és anyagi szerkesztőnek, a laptulajdonosnak és a kiadónak.

Egyes szám ára

Gyakorlat

A gyakorlati szó, a mely két ... előtt nyitva áll. M ... de mindkettő bold ... sem helyezhető a ... nagyon sajnós — két pálya között s ... is tekintik pályáma ...

Ezen ezzel a ... tunk jelen sorainkb ...

Tény az, hogy ... het ró a szorgalm ... élet, melyhez a ta ... fizikailag ép ugy ... mint a tanulás sz ... tanuló-nemzedék sz ... van terhelve, mint ... pasztaltuk. A minek ... a legfejlettebb igény ... okát; de be kell va ... ezt másfelől a refor ... lönbséget kell teni ... készülő, s a gyako ... között, s tanítézet ... keresztül, hogy az u ... biekkel egyenlő me ... mit a mai tanrende ... mit az életben ne ... káros hatással van ... eledel a gyomorra. ... a mi a további norm ... megakasztja, vagy m ...

Utóvégre mindny ... megélhetési föltételei ... azért tanulnak, a kik ... nek, mert ők azon a ... Tanálunk tehát, külö ... nyájan az életnek az ... nem felelnek meg ... human és a real irán ... egyensúlyba hozva. ... gyakorlatias irány fel ... jobb kilátásokkal, add ... irány felé billentik a ... akarata ellenére oly ... dékosan kényszeriten ... a megélhetési föltételek

A „BÁCS

Az agy költő ...
Csak a viad ...
Mert tiszta m ...
És szent el ...

Kedves fiam, ...
Igy szól az ...
Nem fúrad a z ...
Pihenhet, ha ...

Igaz, fiam, h ...
Tekintve r ...
De nézz fehé ...
Az én napo ...

Téved bizon; v ...
E házban m ...
A házban, hol ...
Tovább el m ...

A JÓ

Azt mondhatom, hogy ...
való, kedves, tiszta a ház ...
tul okos, és ami fő: jó gaz ...
Nőtlen koromban, ha ...